

Η Αττάλεια τιμά τη μνήμη του Πολιούχου της

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

Το Σάββατο, 7 Μαρτίου 2026, σύμφωνα με το παλιό ημερολόγιο, η μνήμη του Αγίου Λεοντίου του Μυροβλύτου της Αττάλειας εορτάστηκε πανηγυρικά στην εκκλησία του Αγίου Αλυπίου στην Αττάλεια. Τις ακολουθίες προεξήρχε ο τοπικός επίσκοπος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πισιδίαςκ. Ιώβ.

Η ιερά ακολουθία του Αγίου Λεοντίου της Αττάλειας πιθανότατα συντάχθηκε από τον Σεραφείμ Κυκκώτη, τον Ατταλιώτη, Μητροπολίτη Αγκύρας τον 18ο αιώνα. Μια εκκλησία αφιερωμένη στον Άγιο Λεόντιο υπήρχε κάποτε στην Αττάλεια, αλλά καταστράφηκε στη μεγάλη πυρκαγιά του 1895. Ένα παρεκκλήσι αφιερώθηκε στη μνήμη του στο ισόγειο του Παρθεναγωγείου της Αττάλειας, όπου φυλάσσονταν τα ιερά λείψανα του αγίου, τα οποία μυρόβλυσαν, μέχρι την ανταλλαγή πληθυσμών.

Επιπλέον, τα ερείπια ενός μοναστηριού του 9ου αιώνα, που εγκαταλείφθηκε τον 13ο αιώνα, έχουν ανακαλυφθεί στα βουνά κοντά στη λίμνη Δοϊράν (Doğran), 15 χλμ. από την Αττάλεια, αναμφίβολα το μέρος όπου ο άγιος ασκήτευε. Είθε να μας προστατεύει και να πρεσβεύει για εμάς!

Βίος του Οσίου και Θεοφόρου Πατρός ημών Λεοντίου του Μυροβλύτου, ο οποίος ασκήτευσε στο Όρος Κοντοβάκιονστην περιοχή της Αττάλειας

Με καταγωγή από την Αθήνα, τον 9ο αιώνα, ο πατέρας ημών Λεόντιος εμπιστεύτηκε σε νεαρή ηλικία από τους γονείς του στον παππού του, ο οποίος είχε χτίσει μια εκκλησία αφιερωμένη στον Άγιο Αρχάγγελο Μιχαήλ. Εκεί το αγόρι περνούσε όλο του τον χρόνο, μαθαίνοντας απέξω τα ιερά βιβλία και τις ακολουθίες της Εκκλησίας. Όταν έφτασε στην ηλικία των είκοσι ετών, υιοθετήθηκε από τον τοπικό άρχοντα, ο οποίος είχε παρατηρήσει τις αρετές του και διέταξε να χειροτονηθεί ιερέας, παρά την απροθυμία του. Λίγο αργότερα, ο Λεόντιος απαρνήθηκε απότομα τους γονείς του, τα υπάρχοντά του και το πολλά υποσχόμενο μέλλον που του είχε ετοιμαστεί, για να σηκώσει τον Σταυρό. Αφιερώθηκε ολοκληρωτικά σε έναν φημισμένο ασκητή, τον Νικόλαο, ο οποίος ζούσε στην περιοχή των Αθηνών. Αφού ντύθηκε με τον αγίο αγγελικό σχήμα και διδάχθηκε για ένα χρόνο τους κανόνες της μοναστικής ζωής, αποχαιρέτησε τον πνευματικό του πατέρα για να πάει σε προσκύνημα στους Αγίους Τόπους με έναν από τους αδελφούς ονόματι Κλήμη. Καθώς του έδινε την ευλογία του, ο Νικόλαος

του είπε: «Να ξέρεις, γιε μου, ότι το Άγιο Πνεύμα σε έχει εκλέξει να είσαι ο ποιμένας της πόλης της Αττάλειας».

Μόλις έφτασαν στην Παλαιστίνη, αφού προσκύνησαν τους Αγίους Τόπους, οι δύο νεαροί μοναχοί πήγαν στο μοναστήρι του Αγίου Θεοδοσίου του Κοινοβιάρχου και τέθηκαν υπό την καθοδήγηση ενός σεβάσμιου ασκητή ονόματι Βαρνάβα, ο οποίος είχε φτάσει στο απόγειο της αρετής. Όταν ο Λεόντιος πήγε μια μέρα στο Όρος των Ελαιών με τον Βαρνάβα, είδε, σαν δεύτερος προφήτης Ησαΐας, τον Κύριο να κάθεται στον θρόνο της δόξας του, περιτριγυρισμένο από μυριάδες αγγέλους που έψαλλαν: «Σώσον, Κύριε, τον λαό σου και ευλόγησον την κληρονομιά σου...» Στη Βηθλεέμ, έβλεπε επανειλημμένα το λαμπερό αστέρι που έλαμπε πάνω από το σπήλαιο και, ως αποτέλεσμα αυτών των οραμάτων, απέκτησε τη δύναμη να κάνει θαύματα και να εκδιώκει δαίμονες.

Αναγκασμένος να εγκαταλείψει την Παλαιστίνη, η οποία καταπιέζονταν από βαρβάρους, ο Λεόντιος ξεκίνησε το δρόμο της εξορίας με τον πνευματικό του πατέρα και τρεις άλλους συναδέλφους. Μετά από ένα μακρύ και επίπονο ταξίδι, έφτασαν στην Αττάλεια, της οποίας οι κάτοικοι ζούσαν ανήθικα, σαν άγρια θηρία, χωρίς φόβο Θεού στις καρδιές τους. Αλλά από την ημέρα που ο άγιος μοναχός άρχισε να κηρύττει τη μετάνοια, υποστηρίζοντας τα λόγια του με εντυπωσιακά θαύματα, οι άνθρωποι της περιοχής άρχισαν να αλλάζουν τον τρόπο ζωής τους και όλοι όσοι δεν ήταν Χριστιανοί σύντομα βαπτίστηκαν από τον άγιο.

Αφού ολοκλήρωσε αυτό το ιεραποστολικό έργο, ο Άγιος Λεόντιος αποσύρθηκε στο όρος Κοντοβάκιον, το οποίο δεν ήταν μακριά από την πόλη. Από αυτό το άνυδρο μέρος, εκτεθειμένο στη σκληρότητα του χειμώνα και στον καυτό ήλιο του καλοκαιριού, έκανε πόλο έλξης για όλους όσους αναζητούσαν τον Θεό. Οι μαθητές του έγιναν τόσο πολλοί που αναγκάστηκε να χτίσει επτά εκκλησίες, πολλά κελιά και μεγάλους ξενώνες για να φιλοξενήσει τους προσκυνητές. Ο άγιος παρείχε στους μαθητές του όλα όσα χρειάζονταν για την επιβίωσή τους και ήταν σε όλα δάσκαλός τους, σύμβουλός τους και πατέρας τους. Σύμφωνα με την προφητεία του Νικολάου, έγινε για ολόκληρη την περιοχή η ζωντανή εικόνα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Μόνο με την προσευχή του, έσωσε την πόλη της Αττάλειας από πλημμύρες, απώθησε εισβολείς, διέσωσε πλοία σε κίνδυνο και θεράπευσε πολλούς ασθενείς. Κοιμήθηκε εν ειρήνη 22 Φεβρουαρίου και, μετά τον θάνατό του, συνέχισε να σκορπίζει το θείο έλεος μέσω του αγίου μύρου που έρεε από τα ιερά λείψανά του, μαρτυρώντας έτσι ότι είχε αποκτήσει την εύνοια του Θεού για την αιωνιότητα.